

at de ogsaa kommer til at gælde for Finans-aaret 1921—22.

Det havde fra Regeringens Side været paatænkt at foretage en Forandring med Hensyn til Dyrtidstillæget, eventuelt Konjunkturtillæget, saaledes at det blev mere afpasset efter vedkommende Tjenestemand's Forsørgerstilling. Det var Mening, at Forandringen skulde hvile økonomisk i sig selv, saaledes at den ikke medførte nogen forøget Omkostning for Statskassen; der skulde altsaa ske en Reduktion for de ugifte og gives et Tillæg til de gifte, særlig afpasset efter Børneantallet. Jeg bebudede allerede i Efteraaret, da jeg forhandlede med Tjenestemændene, den Gang disse ønskede en Forøgelse af Konjunkturtillæget, hvilket Regeringen jo ikke fandt, den kunde gaa med til, at Regeringen ønskede en saadan Ændring. Jeg udtalte da — og jeg sagde senere det samme i Tingene under Behandlingen af det i Efteraaret forelagte Lovforslag om Forlængelse af Gyldigheden af Tjenestemand'slovens Tillægsbestemmelser — at det var min Hensigt at anmode Lønningsraadet om at udarbejde Forslag til en saadan Ændring af de paagældende Tillæg. Denne Anmodning rettede jeg saa til Lønningsraadet, og dette fremkom med en Betænkning, der findes aftrykt som Bilag til Lovforslaget. Deri foreslaar Lønningsraadet at blive staaende ved en Omformning af Dyrtidstillæget, saaledes at der toges væsentligt Hensyn til Forsørgerstillingen. Jeg havde imidlertid allerede ved mine Forhandlinger i Efteraaret med Tjenestemændene og ved den tidligere Lovs Behandling i Rigsdagen udtalt, at det ikke var min Hensigt at gøre Forsøg paa at paatvinge Tjenestemændene en saadan Ændring, hvis der indenfor de forhandlingsberettigede Organisationer var en afgjort Utilbøjelighed til at tage derimod. Ved den Forhandling, som jeg i Forbindelse med dette Lovforslag havde med Organisationerne, viste det sig, at der var en saadan Utilbøjelighed til Stede, og jeg kan endogsaa sige, at der ikke fra en eneste Organisations Side var Tilslutning til det af Lønningsraadet indstillede. I Henhold til det af mig afgivne Løfte maatte jeg altsaa for mit Vedkommende frafalde et Forsøg paa at gennemføre en saadan Ændring og indskrænke mig til at blive ved det bestaaende. Forhandlingerne med Tjenestemændene foregik i øvrigt meget roligt, idet der ikke denne Gang blev stillet nogen Fordring om Forhøjelse af Konjunkturtillæget, men man syntes at være vel tilfreds med, at det blev opretholdt

et Aar endnu, hvilket jeg ogsaa mener Tjenestemændene i høj Grad kan være tjente med, idet det under Hensyn til Forholdenes Udvikling paa det frie Arbejdsmarked er givet, at Tjenestemændene nu maa siges at være bedre stillede end lige-stillede ude i det frie Erhverv.

I øvrigt har Lønningsraadet enstemmigt indstillet to mindre Ændringer, som er accepterede af Regeringen, og som findes optagne i nærværende Lovforslag. Den ene vedrører saadanne, som er konstituerede i en Tjenestemand'sstilling. Her foreslaas det for alle tre Tillægs Vedkommende, at de paagældende kun kan oppebære Tillæget i Forhold til Halvdelen af Grundlønnen for den Stilling, der er Tale om. Disse Bestemmelser findes i §§ 1, 2 og 4. I § 3 er der ligeledes efter enstemmig Indstilling fra Lønningsraadet foreslaaet en ny Regel angaaende samgitte Tjenestemand's Dyrtidstillæg.

Hvad der her foreslaas, er altsaa kun smaa Ændringer, som er enstemmigt indstillede af Lønningsraadet og enstemmigt vedtagne af Folketinget, og som derfor antagelig uden Vanskelighed vil kunne accepteres af dette høje Ting, hvad jeg herved anbefaler.

Jensen-Grimsbjerg: Det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, kan give det foreliggende Lovforslag sin Tilslutning, og jeg skal derfor ikke fremsætte ret mange Bemærkninger.

Bestemmelserne i §§ 1, 2 og 4 er Forbedringer i Forhold til den nugældende Lønningsslov, og Bestemmelsen i § 3 er en rimelig Udformning af de Tanker, der var fremme angaaende dette Forhold, da Lønningsslovene blev vedtaget, men ikke blev udtrykt saa heldigt, som de burde. Dette er imidlertid mindre Bestemmelser, den store Bestemmelse i Lovforslaget findes i § 5, første Stykke, og det er denne, at „Bestemmelserne i dette Kapitel er gældende indtil 31. Marts 1922“. Dette Lovforslag vil der blive lagt Mærke til rundt omkring. Det er naturligt, at Tjenestemændene lægger Mærke til det, fordi de er interesserede i at beholde de nuværende Tillæg, men ogsaa mange andre vil lægge Mærke til det. Forholdet er jo det, at for mange Mennesker i de frie Erhverv bærer Udviklingen i den Retning, at Indtægterne svigter, eller de har allerede svigtet, og der vil maaske fra nogle Sider blive spurgt, om der ikke allerede nu kunde have været Anledning til at tænke paa, om man kan opretholde disse Tillæg i det nuværende Omfang. Der overfor kan der imid-